

Czerwone Gitary - wielka gwiazda polskiej sceny muzycznej. Zespół powstał w połowie lat sześćdziesiątych (w roku 1965) z inicjatywy dwudziestotrzyletniego autora utworów muzycznych i aranżera Jerzego Kossela a także Henryka Zomerskiego. W niedługim czasie do grupa zwiększa swój skład o Krzysztofa Klenczona, Bernarda Dornowskiego, Jerzego Skrzypczaka i Sewryna Krajewskiego który zastąpił Henryka Zomerskiego. W trzy lata po powstaniu grupa z utworem (który stał się szlagierem), "Takie ładne oczy " zdobywa laur Przewod. Komitetu do spraw Radia i Telewizji, a w roku 1969 zespół został doceniony nagrodami na Targach Płytowych i Wydawnictw Muzycznych MIDEM, oraz "Billboardu". Początkiem lat siedemdziesiątych z zespołem zaprzestaje współpracować Krzysztof Klenczon tworząc swoją grupę Trzy Korony, kreując z tą grupą takie przeboje jak"10 w skali Beauforta""10 w skali Beauforta" czy "Port". Zespół Czerwone Gitary tworzą i koncertują, wydają płytę "Spokój serca". Zespół występuje w Polsce i za granicą ciesząc się ogromną popularnością i estymą. W roku 1997 Seweryn Krajewski odchodzi z zespołu. W 1998 S.Krajewski powrócił wydając z zespołem płytę "Jeszcze gra muzyka". W roku 2005 grupa obchodziła czterdziestolecie swego istnienia. Czerwone Gitary to grupa która odcisnęła na zawsze swój ślad w sercach słuchaczy i historii polskiej muzyki.
„**Nie zadzieraj nosa** ” (muz. Krajewski; sł. Gaszyński), „**Matura** ” (muz. Klenczon; sł. Kossela), „ **Historia jednej znajomości** ” (muz. Klenczon; sł. Kossela) "
Wędrowne gitary
" (S.Krajewski, K.Winkler), "
Nikt na świecie nie wie
" (K.Klenczon, T.Krystyn), "
Takie ładne oczy
" (S.Krajewski, M.Dagnan), "
Dozwolone do lat 18-stu
" (S.Krajewski, K.Winkler, K.Dzikowski), "
Kwiaty we włosach
" (K.Klenczon, J.Krynicz) "
Płoną góry, płoną lasy
" (S.Krajewski, J.Kondratowicz), "
Biały Krzyż
" to tylko niektóre szlagiery z niezliczonej ilości wykreowanej przez zespół.